

บันทึกข้อความ

ส่วนผลิตกล้าไม้
เลขที่รับ ๕๘๕ ๗
วันที่ ๒๐ มิ.ย. ๒๕๖๘
เวลา.....

สำนักส่งเสริมการปลูกป่า
รับที่ 8043
วันที่ 18 มิ.ย. 2568
เวลา.....

ส่วนราชการ...สำนักบริหารกลาง...ส่วนเสริมสร้างวินัย โทร. ๐ ๒๕๖๑ ๔๒๙๒-๓ ต่อ ๕๖๐๐

ที่ ทส.๑๖๐๑.๖/ว ๒ ๙ ๖ ๕

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง...ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย

ฝ่ายบริหารทั่วไป
เลขที่รับ ๑๙๕๖
วันที่ ๒๐ มิ.ย. ๒๕๖๘
เวลา.....

เรียน อธิบดีกรมป่าไม้

รองอธิบดีกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ทุกท่าน

ผู้อำนวยการสำนักทุกสำนัก

ผู้อำนวยการกองการอนุญาต

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑-๑๓

ผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้สาขาทุกสาขา

ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ผู้อำนวยการกลุ่มนิติการ

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร

ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบภายใน

ผู้อำนวยการกลุ่มงานจริยธรรม

สำนักบริหารกลาง ขอส่งจุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๙ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ มาเพื่อโปรดทราบและประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดได้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดเอกสารได้ที่ <http://www.forest.go.th/discipline>

เวียน

(นายอำนาจ สุธุทธิ)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

(นายอนันต์ ปิ่นน้อย)
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการปลูกป่า

๑๙ มิ.ย. ๒๕๖๘

ฝ่ายบริหารทั่วไป

(นายวรตม์ ศิริภิม)
นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
ทำหน้าที่ผู้อำนวยการส่วนผลิตกล้าไม้

(นายชาญวิทย์ ประชุมรักษ์)
ผู้อำนวยการส่วนอำนวยการ

๑๘ มิ.ย. ๒๕๖๘

"No Gift Policy ทส.โปร่งใสและเป็นธรรม"

(นายราวุธ ทาเน่น)

นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ

หัวหน้าฝ่ายบริหารทั่วไป

จุฬาสถส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๙ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

จุฬาสถส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

ถูกลงโทษ...เพราะละทิ้งงานและใช้คอมพิวเตอร์ราชการติดตามตลาดหุ้น !

ยุคสมัยนี้...เรามักจะได้ยินคนพูดกันว่าอาชีพเดียวไม่เพียงพอต่อการหารายได้เพื่อใช้จ่าย
ในครอบครัว หลายๆ คนจึงมีอาชีพเสริมนอกเหนือจากงานประจำ ซึ่งอาจมาจากสิ่งที่เราชื่นชอบหรือมีความถนัด
เช่น บางคนอาจทำงานฝีมือขาย บางคนอาจเปิดร้านกาแฟ บางคนทำอาหารขายหรือบางคนก็อาจศึกษาและเล่นหุ้น
แต่สิ่งสำคัญ...อาชีพเสริมจะต้องไม่เบียดบังเวลางานหรือละทิ้งหน้าที่จนส่งผลให้งานประจำ
ที่รับผิดชอบเสียหาย ไม่เช่นนั้นอาจถูกลงโทษทางวินัยได้

เรื่องนี้นางสาวดชนีซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งนักเทคนิคการแพทย์
ซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้
ข้าราชการต้องขยันหมั่นเพียรและเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ อุทิศเวลาให้กับทางราชการอย่างเต็มที่
หากฝ่าฝืนก็อาจถูกสอบสวนและถูกลงโทษทางวินัยได้

ปรากฏว่านางสาวดชนีถูกร้องเรียนว่าละทิ้งงานเพื่อไปสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนหุ้นและ
ตลาดหลักทรัพย์ มหาวิทยาลัย (ผู้ถูกฟ้องคดี) จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผลการสอบสวน
สรุปว่า นางสาวดชนีได้มาทำงานที่ภาควิชา แต่กลับไปอยู่ที่ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ในอาคารเรียนรวมและห้องสมุด
โดยใช้เวลาราชการในระหว่างวันที่ ๕ มกราคม จนถึงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ในปีเดียวกัน เฉลี่ยวันละ ๑-๕ ชั่วโมง
คิดรวมเป็นเวลาราชการ ๓๓ วัน เข้าไปใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสืบค้นข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งไม่เกี่ยวข้อง
กับการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

และการกระทำดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่องาน โดยนางสาวดชนีไม่มารับตัวอย่างส่งส่งตรวจวิเคราะห์
เซลล์มะเร็งเม็ดเลือดขาว ก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานในภาควิชาทำให้ส่งส่งตรวจบางรายการถูกทิ้งไว้นาน
เกินกว่า ๒๔ ชั่วโมง และทำให้มีงานค้าง ซึ่งคณะกรรมการแพทยศาสตรศึกษาแล้วเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัย
ไม่ร้ายแรง ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความขยันหมั่นเพียรและดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ
และไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการ จึงมีคำสั่งลงโทษทางวินัยตัดเงินเดือน จำนวนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๕ เดือน

นางสาวดชนีไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ซึ่งพิจารณาแล้ว
ได้ยกอุทธรณ์ จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนดังกล่าว โดยเห็นว่า
กระบวนการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากในขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่เปิดโอกาสให้ตน
ได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน

ประเด็นปัญหา...คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่?

ศาลท่านว่าดังนี้...

ในขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น เป็นเพียงการหาพยานหลักฐานเบื้องต้นในเรื่อง ตามที่มีการ
ร้องเรียนเป็นหลัก เพื่อพิจารณาว่ามีมูลอันควรกล่าวหาว่ามีการกระทำผิดวินัยหรือไม่ โดยจะทำการรวบรวม
ข้อมูลต่างๆ และให้ความเห็นแก่ผู้บังคับบัญชา ในขั้นนี้จึงเป็นเพียงขั้นตอนภายในของผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่ต้อง
แจ้งผลการสืบสวนหรือต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานในขั้นตอนดังกล่าว

ศาลท่านว่า...

เมื่อต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้ฟ้องคดีโดยคณะบดีคณะแพทยศาสตร์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และในการสอบสวนทางวินัยผู้ฟ้องคดีนั้นคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีแสดงพยานหลักฐานและได้แย้งคัดค้านข้อกล่าวหา ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

สำหรับประเด็นที่ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยหรือไม่นั้น เมื่อลักษณะงานของผู้ฟ้องคดีเกี่ยวเนื่องกับการให้บริการทางการแพทย์ อีกทั้ง การวินิจฉัยโรคย่อมขึ้นอยู่กับผลการวิเคราะห์สิ่งส่งตรวจที่เป็นไปอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ผู้ฟ้องคดีจึงต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มความสามารถ สำหรับวันที่ไม่มีตัวอย่างสิ่งส่งตรวจมาตรวจวิเคราะห์ ผู้ฟ้องคดีก็ควรอยู่ภายในสถานที่ที่ผู้บังคับบัญชาจัดไว้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ และไม่อาจนำเหตุที่ไม่มีงานให้ต้องปฏิบัติมาเป็นข้ออ้างในการนำเวลาราชการไปทำธุระส่วนตัว

ผู้ฟ้องคดีมีพฤติการณ์ไม่อยู่ในที่ทำงานและไม่มาปฏิบัติงานตามหน้าที่บ่อยครั้ง จึงเป็นพฤติการณ์ที่เข้าข่ายไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความขยันหมั่นเพียร และดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่อุทิศเวลาให้กับทางราชการ อันเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง อีกทั้ง ผู้ฟ้องคดีได้เคยกระทำความผิดวินัยจนต้องถูกกล่าวหาตักเตือนและเคยถูกลงโทษทางวินัยมาแล้ว คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๕ เป็นเวลา ๕ เดือน จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีเหตุอันควรลดหย่อนโทษแต่อย่างใด

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ.๖/๒๕๖๒)

รู้ไว้ได้ประโยชน์

๑. ขั้นตอนการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นเพียงการหาพยานหลักฐานเบื้องต้น เพื่อพิจารณาว่ามีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ เพื่อเสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาในการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยต่อไป ขั้นตอนนี้เป็นเพียงกระบวนการภายใน จึงยังไม่ต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐาน ทั้งนี้ ผู้ถูกกล่าวหาจะได้รับโอกาสได้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานดังกล่าวในขั้นการสอบสวนทางวินัยนั่นเอง

๒. ข้าราชการต้องพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเต็มความสามารถ ในวันที่ไม่มีงานที่ต้องปฏิบัติก็ควรต้องอยู่ภายในสถานที่ทำงานของตนเพื่อเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่อยู่เสมอ และไม่อาจอ้างเหตุที่ยังไม่มีงานให้ปฏิบัติ มาเป็นข้ออ้างในการนำเวลาราชการไปทำธุระส่วนตัวได้